

Справа № 761/2905/24

Провадження № 2/761/926/2026

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

07 липня 2026 року Шевченківський районний суд м. Києва у складі:

головуючого судді - Фролової І.В.,

секретаря судового засідання - Коломійця А.Д.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві у порядку спрощеного позовного провадження в приміщенні суду цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Міністерства молоді та спорту України, Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» про скасування наказу про звільнення, поновлення на роботі та стягнення середньої заробітної плати за час вимушеного прогулу,-

В С Т А Н О В И В:

ОСОБА_1 звернувся до Шевченківського районного суду м. Києва з позовом до Міністерства молоді та спорту України, Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» про скасування наказу про звільнення, поновлення на роботі та стягнення середньої заробітної плати за час вимушеного прогулу.

У своїй позовній заяві просив суд:

- 1) Визнати незаконним і скасувати наказ Міністерства молоді та спорту України № 498-к/тр від 05 грудня 2023 року про звільнення ОСОБА_2 з посади директора державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» 05 грудня 2023 р., яким достроково розірвано дію Контракту від 14.03.2023 р., укладеного Мінмолодьспортом з ОСОБА_1 та наказ (розпорядження) №27-зв від 05 грудня 2023 р. про припинення трудового договору (контракту) про звільнення ОСОБА_1 з посади директора державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» 05 грудня 2023 р., виданого державним підприємством «Спортивний комплекс «Авангард».
- 2) Поновити ОСОБА_1 на роботі на посаді директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» (ідентифікаційний код 39401098).
- 3) Стягнути з Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» на користь ОСОБА_1 середній заробіток у зв'язку з затримкою фактичного розрахунку та за весь час вимушеного прогулу з 05 грудня 2023 р. до дня ухвалення судового рішення.
- 4) Судові витрати, пов'язані з розглядом справи, покласти на Відповідачів.

Свою позовну заяву обґрунтував тим, що 05 грудня 2023 року на підставі наказу Міністерства молоді та спорту України № 498-к/тр ОСОБА_1 було звільнено з посади директора державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» на підставі п. 8 ч. 1 ст. 36 КЗпП, п.п. в) п. 5.2 Розділу 5 Контракту від 14 березня 2023 року, доповідної записки секретаря ОСОБА_7 від 30 листопада 2023 року №917/8.3/23, листа КМДА від 04 грудня 2023 року №001-01-1316.

Позивач вважає наказ Міністерства молоді та спорту України № 498-к/тр незаконним, оскільки його не було повідомлено про ініціювання розірвання контракту та звернення до Київської міської державної адміністрації стосовно звільнення із займаної посади.

ОСОБА_1 також вказує на те, що наказ № 498-к/тр підписано іншим заступником Міністра молоді та спорту України ОСОБА_3, який не мав повноважень призначати на посаду та звільняти керівників підприємств.

В обґрунтування позовних вимог позивач також вказує на недопустимість його звільнення із займаної посади у зв'язку із перебуванням на лікарняному.

З оскаржуваним наказом позивач не погоджується, вважає його протиправним та таким, що має бути скасованим.

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Києва суду від 30 січня 2024 року було відкрито провадження у справі, призначено до розгляду за правилами спрощеного позовного провадження.

29 лютого 2024 року на адресу суду надійшов відзив на позовну заяву, згідно з яким Міністерство молоді та спорту України зазначає, що бездіяльність позивача щодо забезпечення ефективної роботи підприємства вказує на порушення ним вимог контракту, що, в свою чергу, було підставою для його дострокового розірвання. Так, Державне підприємство «Спортивний комплекс «Авангард» стало прибутковим завдяки отриманій раніше грошовій підтримці з державного бюджету, а саме податковому кредиту, однак за 9 місяців 2023 року підприємством недоотримано доходів на суму 697 тис. грн.

Відповідач у відзиві також зазначає, що з 04 грудня по 10 грудня 2023 року обов'язки міністра на період відрядження ОСОБА_4 покладено на заступника Міністра молоді та спорту України з питань європейської інтеграції ОСОБА_3, який, відтак, мав відповідні повноваження на підписання наказу № 498-к/тр.

21 березня 2024 року на адресу суду надійшла відповідь на відзив на позовну заяву, в якій позивач зазначає, що не працював впродовж третього кварталу 2023 року, не формував, не подавав та не підписував фінансову звітність за 9 місяців 2023 року, а відтак не несе відповідальність за її достовірність, оскільки був відсторонений від займаної посади на підставі рішення суду.

ОСОБА_1 також зазначає, що Міністерством молоді та спорту України не повідомлено його про ініціювання розірвання контракту, про звернення до Київської міської державної адміністрації та не запропоновано надати пояснення.

У відповіді на відзив позивач звертає увагу також на те, що Положенням про Міністерство молоді та спорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 р. №220 не передбачено прийняття рішень, які відносяться до компетенції міністра, його заступниками.

26 березня 2024 року на адресу суду через підсистему «Електронний суд» надійшло заперечення на відповідь на відзив на позовну заяву, в якій Державне підприємство «Спортивний комплекс «Авангард» зазначає, що розрахунок відпускних при звільненні був проведений 04 березня 2024 року, після отримання позивачем відповідних листів з проханням уточнення його банківських реквізитів. Відтак, на думку відповідача, затримка виплати відпускних при звільненні ОСОБА_1 виникла не з вини Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард», а тому підстави для виплати середнього заробітку за весь час затримки по день фактичного розрахунку фактично відсутні.

29 березня 2026 року на адресу суду надійшла відповідь на відзив Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард», в якій ОСОБА_1 зазначає, що датою його звільнення не може слугувати дата перебування його на лікарняному.

Ухвалою Шевченківського районного суду м. Києва від 20 травня 2024 року у справі закрито підготовче провадження та призначено до розгляду по суті.

Заслухавши пояснення сторін, дослідивши подані сторонами документи і матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору суд по суті встановив.

За змістом ч.ч.1, 2, 3,4 ст.12 ЦПК України цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін.

Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених законом.

Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних із вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій.

Учасник справи розпоряджається своїми правами щодо предмета спору на власний розсуд.

Згідно ч. 1 ст. 13 ЦПК України суд розглядає справи не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках. Відповідно до ч.ч. 1, 5-6 ст. 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

Принцип захисту судом порушеного права особи будується при встановленні порушення такого права. Так, кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу (ч.1 ст. 15 ЦК України).

Правом звернення до суду за захистом наділена особа, права якої порушені, невизнані або оспорені.

Здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законами України.

Відповідно до ст. 16 ЦК України особа має право звернутись до суду за захистом свого особистого немайнового права або майнового права та інтересу у визначені цією статтею способи. Суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

Здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законом або договором. У випадку, якщо закон або договір не визначають ефективного способу захисту порушеного, невизнаного або оспореного права, свободи чи інтересу особи, яка звернулася до суду, суд відповідно до викладеної в позові вимоги такої особи може визначити у своєму рішенні такий спосіб захисту, який не суперечить закону (ст. 5 ЦПК України).

Захист цивільних прав - це передбачені законом способи охорони цивільних прав у разі їх порушення чи реальної небезпеки такого порушення.

Способи захисту суб'єктивних цивільних прав розуміють як закріплені законом матеріально-правові заходи примусового характеру, за допомогою яких проводиться поновлення (визнання) порушених (оспорюваних) прав, як вплив на правопорушника. Загальний перелік таких способів захисту цивільних прав та інтересів передбачений статтею 16 ЦК України.

Дослідивши матеріали справи, судом було встановлено наступне.

14 березня 2023 року між Міністерством молоді та спорту України в особі Міністра молоді та спорту України ОСОБА_5, який діє на підставі Положення про Міністерство молоді та спорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 №220, та ОСОБА_1 укладено Контракт про призначення останнього на посаду директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» (далі - Контракт від 14 березня 2023 року) терміном на 5 років.

Так, згідно з п.1.1. Контракту від 14 березня 2023 року за цим контрактом Директор зобов'язується безпосередньо і через адміністрацію підприємства здійснювати поточне управління (керівництво) підприємством, забезпечувати його прибуткову діяльність, ефективне використання і збереження закріпленого за підприємством державного майна.

Ухвалою судді Голосіївського районного суду м. Києва від 22 вересня 2023 року у справі №752/18989/23 за результатами розгляду клопотання слідчого СУ ГУ НП в м. Києві Кріштоф-Боровські Е.М. відсторонено ОСОБА_1 від посади директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» строком до 10 листопада 2023 року.

У зв'язку із вищезазначеним наказом Міністерства молоді та спорту України №388-к/тр ОСОБА_1 відсторонено від посади директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» до 10 листопада 2023 року.

Ухвалою судді Голосіївського районного суду м. Києва від 14 листопада 2023 року у справі №752/18989/23 за результатами розгляду клопотання слідчого СУ ГУ НП в м. Києві Кріштоф-Боровські Е.М. відсторонено ОСОБА_1 від посади директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» строком до 12 грудня 2023 року включно.

Так, на виконання вищезазначеної ухвали Голосіївського районного суду Міністерством молоді та спорту України видано відповідний наказ №477-к/тр від 14 листопада 2023 року.

30 листопада 2023 року Міністерство молоді та спорту України звернулось до Київської міської державної адміністрації з листом № 10662/9.1 щодо звільнення директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» ОСОБА_1.

У листі від 30 листопада 2023 року Міністерство молоді та спорту України зазначає наступне: «Відповідно до фінансової звітності за 9 місяців 2023 року Підприємство отримало чистий збиток у розмірі 194,0 тис. грн при запланованому чистому прибутку 411,0 тис. гривень. План по доходам за 9 місяців 2023 року Підприємством виконано на 90,1 % та недоотримано 697,0 тис. гривень. Вказане свідчить про незабезпечення Підприємством планових надходжень до бюджетів, що вказує на невиконання плану по доходам. Фактичне виконання Підприємством планових надходжень до бюджету за 9 місяців 2023 року склало 62,5 %. Кредиторська заборгованість державного підприємства станом на 01.10.2023 зросла на 384,0 тис. грн по відношенню до відповідних показників на початок року за минулі періоди.

В порушення умов Контракту ОСОБА_1 не подано на погодження до Мінмолодьспорту пропозиції щодо заходів, спрямованих на усунення або мінімізацію негативних фінансово-господарських наслідків для Підприємства. Протягом строку перебування ОСОБА_1 на посаді директора Підприємства фінансово-економічні показники Підприємства погіршилися, що призвело до порушення пунктів 2.3, 2.4, а також абзаців 2 та 3 пункту 2.11 Контракту.

Крім того, відповідно до наказу Мінмолодьспорту від 09.06.2023 № 3368 "Про проведення перевірки діяльності державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард" було проведено перевірку Підприємства за період з 01.01.2021 по 16.06.2023 року, про що складено Акт перевірки діяльності ДП "СК "Авангард" від 14.07.2023. За результатами перевірки з метою усунення недоліків зазначених у Акті керівнику Підприємства ОСОБА_1 було зазначено вжити ряд заходів. Однак, зазначені у Акті Мінмолодьспорту недоліки ОСОБА_1 станом на сьогодні не усунуто. Інформацію про стан виконання встановлених Мінмолодьспортом порушень ОСОБА_1 не надавав, відповідних звітів до органу управління не подавав.

Таким чином, всупереч умовам Контракту та Статуту Підприємства, ОСОБА_1, не забезпечив належну організацію роботи на Підприємстві. Встановлені обставини свідчать про те, що ОСОБА_1 не забезпечується виконання вимог Статуту, а в діях ОСОБА_1 при веденні господарської діяльності Підприємством вбачаються зловживання, у результаті яких існує вірогідність нанесення державному підприємству збитків, а тому існують підстави для його звільнення з посади директора.»

Листом Київського міського голови від 04 грудня 2023 року за №001-01-1316 узгоджено звільнення ОСОБА_1.

05 грудня 2023 року виконуючим обов'язки Міністра молоді та спорту України ОСОБА_6 з посиланням на п.12-1 ч. 4 ст. 8 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», п.п.16-1 п.10 Положення про Міністерство молоді та спорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2.07.2014 р. №220, розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.10.2013 р. №902-р «Про віднесення підприємств, установ та організацій до сфери управління Міністерства молоді та спорту», п.п. «а, г, д, і, к,» п.5.3 розділу 5 Контракту від 14.03.2023 р. та у зв'язку з невиконанням п.2.3, 2.4 та 2.11 Контракту, ОСОБА_1 звільнено з посади директора державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» 05 грудня 2023 року.

Підстава для звільнення: п.8 ч.1 ст.36 КЗпП, п.п. в) п.5.2 Розділу 5 Контракту від 14.03.2023 р., доповідна записка в.о. державного секретаря ОСОБА_7 від 30.11.2023 р. №917/8.3/23; лист КМДА від 04.12.2023 р. №001-01-1316.

05 грудня 2023 року Міністерство молоді та спорту України направило ОСОБА_1 копію наказу про звільнення з посади директора державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» з використанням послуг АТ «Укрпошта» за номером відправлення 0101911293189. Таке відправлення отримане ОСОБА_1 20 грудня 2023 року.

Щодо порядку звільнення позивача із займаної посади, суд дійшов до наступного висновку.

Аналізуючи доводи сторін щодо дотримання встановленого порядку звільнення позивача з посади керівника Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард», суд виходить із таких норм права та встановлених обставин справи.

Порядком погодження з Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головами місцевих державних адміністрацій призначення на посади та звільнення з посад керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 09 жовтня 2013 року №818 (далі - Порядок №818) визначено процедуру погодження з Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головами місцевих держадміністрацій призначення на посаду та звільнення з посади (крім звільнення за власним бажанням) керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади (далі - підприємство), крім керівників підприємств, установ, організацій Збройних Сил та інших військових формувань, МВС, Фонду державного майна, а також керівників навчальних закладів, що призначаються на посаду за умовами конкурсу.

Так, відповідно до п.5 Порядку №818 Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голова місцевої держадміністрації під час розгляду пропозиції щодо погодження звільнення з посади керівника підприємства враховує усні чи письмові пояснення особи, що звільняється.

Судом встановлено, що 30 листопада 2023 року Міністерство молоді та спорту України звернулось до Київської міської державної адміністрації з листом № 10662/9.1 щодо погодження звільнення ОСОБА_1 із посади директора Державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард". Зазначеному зверненню передувало складення доповідної записки виконувача обов'язків державного секретаря від ОСОБА_7 30 листопада 2023 року та її розгляд на нараді щодо роботи Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард». Листом Київського міського голови від 04 грудня 2023 року за№001-01-1316 узгоджено звільнення ОСОБА_1 . Позивач, будучи належним чином повідомленим про час та місце проведення наради, на засідання не з'явився, своїм правом на надання пояснень під час ініціювання процедури звільнення не скористався.

04 грудня 2023 року Позивач звернувся до Київської міської державної адміністрації з метою надання письмових пояснень у межах процедури погодження, передбаченої пунктом 5 Порядку № 818.

05 грудня 2023 року виконуючим обов'язки міністра ОСОБА_3 був підписаний наказ про звільнення ОСОБА_1 .

Згідно з пунктом 10 Порядку № 818 у разі погодження Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головою місцевої держадміністрації пропозиції щодо погодження призначення на посаду та звільнення з посади керівника підприємства керівник центрального органу виконавчої влади видає у тижневий строк в установленому порядку наказ про призначення, а у дводенний строк наказ про звільнення.

Щодо підписання наказу №498-к/тр заступником міністра молоді та спорту України, суд зазначає наступне.

05 грудня 2023 року виконуючим обов'язки міністра ОСОБА_3 був підписаний наказ № 498-к/тр про звільнення ОСОБА_1 .

Однак, позивач вважає, що такий наказ підписано заступником Міністра, який відповідно до Положення не мав повноважень звільняти керівників підприємств.

Суд відхиляє зазначені доводи позивача з огляду на таке.

Наказ про звільнення №498-к/тр був підписаний ОСОБА_3 саме як виконуючим обов'язки Міністра, а не як його заступником.

Відповідно до підпункту 16-1 пункту 10 Положення про Міністерство молоді та спорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 220, Міністр призначає на посаду та звільняє з посади керівників підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Мінмолодьспорту, приймає рішення щодо їх заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Так, відповідно до підпункту 21 пункту 10 Положення про Міністерство молоді та спорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 220 (зі змінами) Міністр визначає обов'язки першого заступника, заступників Міністра, розподіл повноважень Міністра між першим заступником, заступниками Міністра, які вони здійснюють у разі його відсутності.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.11.2023 № 1018-р «Про тимчасове покладення виконання обов'язків Міністра молоді та спорту України на ОСОБА_4 » тимчасове виконання

обов'язків Міністра молоді та спорту України покладено на заступника Міністра молоді та спорту України ОСОБА_4 .

Пунктом 5 наказу Міністерства від 03.12.2023 № 7461 «Про відрядження тимчасово виконуючого обов'язки Міністра молоді та спорту України ОСОБА_4 до Французької Республіки» обов'язки Міністра на період відрядження ОСОБА_4 з 04 по 10 грудня 2023 року, покладено на заступника Міністра молоді та спорту України з питань європейської інтеграції ОСОБА_3 .

З огляду на викладене, оскільки станом на 05 грудня 2023 року ОСОБА_3 на підставі наказу Міністерства від 03.12.2023 року № 7461 тимчасово виконував обов'язки ОСОБА_4 , до кола повноважень якого віднесено призначення та звільнення керівників підпорядкованих підприємств, ОСОБА_3 був наділений правом підписання наказів з кадрових питань щодо керівників підприємств, що належать до сфери управління Міністерства молоді та спорту України.

За таких обставин, оспорюваний наказ від 05.12.2023 року № 498-к/тр про звільнення ОСОБА_1 підписаний уповноваженою на те особою, у зв'язку з чим доводи позивача про відсутність у ОСОБА_3 відповідних повноважень є безпідставними, а вимога про визнання наказу незаконним та таким, що підлягає скасуванню з даної підстави, задоволенню не підлягає.

Щодо посилання позивача на перебування на лікарняному як на підставу, яка виключає звільнення із займаної посади, суд дійшов до наступного висновку.

Як вбачається із матеріалів справи та це було встановлено судом, з 05 грудня 2023 року по 15 грудня 2023 року ОСОБА_1 було видано лікарняний листок.

В обґрунтування незаконності підстав звільнення, позивач посилається на такий листок та постанову пленуму Верховного Суду України від 06 листопада 1992 року №9, пунктом 17 якої визначено, що правила про недопустимість звільнення працівника в період тимчасової непрацездатності, а також у період перебування у відпустці (ч.3 ст.40 КЗпП (322-08) стосуються як передбачених статтями 40, 41(1) КЗпП, так й інших випадків, коли розірвання трудового договору відповідно до чинного законодавства провадиться з ініціативи власника або уповноваженого ним органу. При цьому маються на увазі щорічні, а також інші відпустки, що надаються працівникам як із збереженням, так і без збереження заробітку. (Абзац перший пункту 17 із змінами, внесеними згідно з Постановою Верховного Суду України № 18 (v0018700-95) від 26.10.95).

Суд враховує, що відповідно до ч. 4 ст. 263 ЦПК України при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування відповідних норм права, викладені в постановах Верховного Суду.

Так, Велика Палата Верховного Суду у постанові від 15.09.2020 року у справі № 205/4196/18 (провадження № 14-67019) відступила від висновків, сформульованих у постановах Верховного Суду України від 26.12.2012 року у справі № 6-156цс12 та від 23.01.2013 року у справі № 6-127цс12, а також від висновку Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду, сформульованого у постанові від 16.03.2020 року у справі № 640/10761/14-ц вказавши на відсутність безумовної підстави для поновлення на роботі у разі звільнення працівника під час його тимчасової непрацездатності.

З огляду на викладене, факт видачі листка непрацездатності та підписання оспорюваного наказу не спростовує наявності підстав для припинення контракту з позивачем та не може слугувати самостійним приводом для його поновлення на посаді директора Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард». Оскільки факт тимчасової непрацездатності відповідно до правових висновків Верховного Суду не має безумовний наслідок у вигляді скасування наказу №498-к/тр, суд доходить до висновку, що доводи позову в цій частині є необґрунтованими.

Щодо поновлення позивача на посаді директора Державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард", суд зазначає наступне.

Стосовно поновлення ОСОБА_1 на посаді директора Державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард", суд виходить з наступного.

Відповідно до частини першої статті 235 КЗпП України, У разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу, у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою, працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір.

Застосування вищевказаної норми передбачає, що передумовою для поновлення працівника на колишньому місці роботи є встановлення судом факту незаконності звільнення - тобто припинення трудового договору без належних правових підстав чи з порушенням встановленої законом процедури. З огляду на це, за відсутності факту порушення трудових прав працівника при припиненні з ним трудових правовідносин, правові підстави для його поновлення на посаді не виникають.

Суд зауважує, що під час розгляду справи судом не встановлено обставин, які б свідчили про незаконність припинення трудових відносин із позивачем. Доводи ОСОБА_1 про порушення порядку погодження звільнення з місцевою державною адміністрацією, відсутність повноважень у особи, яка підписала наказ, а також неможливість звільнення із займаної посади у зв'язку із перебуванням на лікарняному в день звільнення були спростовані зібраними у справі доказами.

Оскільки наказ від 05.12.2023 року № 498-к/тр виданий уповноваженою особою, у межах наданих йому повноважень та за наявності передбачених законом підстав, припинення дії трудового договору відбулося відповідно до вимог законодавства про працю. За таких обставин, передбачені частиною першою статті 235 КЗпП України підстави для поновлення позивача на посаді директора Державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард" відсутні, у зв'язку з чим дана вимога задоволенню не підлягає.

Щодо стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, суд дійшов до наступного висновку.

ОСОБА_1 просить суд стягнути з Державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард" середній заробіток у зв'язку із затримкою фактичного розрахунку та за весь час вимушеного прогулу з 05 грудня 2023 року до дня ухвалення судового рішення.

Норми ст. 47 КЗпП України, передбачають, що власник зобов'язаний в день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку і провести з ним розрахунок у строки, зазначені в статті 116 цього Кодексу. У разі звільнення працівника з ініціативи власника він зобов'язаний також у день звільнення видати йому копію наказу про звільнення з роботи.

Так, згідно зі статтею 116 КЗпП України при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення. Якщо працівник в день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок. Про суми, нараховані та виплачені працівникові при звільненні, із зазначенням окремо кожного виду виплати (основна та додаткова заробітна плата, заохочувальні та компенсаційні виплати, інші виплати, на які працівник має право згідно з умовами трудового договору і відповідно до законодавства, у тому числі при звільненні) роботодавець повинен письмово повідомити працівника в день їх виплати.

З точки зору ст. 235 КЗпП України в разі звільнення без законних підстав працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір.

Оцінюючи характер спірних правовідносин, суд зазначає, що вимушений прогул - це час, упродовж якого працівник з вини роботодавця не мав змоги виконувати трудові функції. Вимушеності прогулу надають протиправні дії чи бездіяльність роботодавця, унаслідок яких працівник позбавляється права виконувати трудові обов'язки й отримувати за це заробітну плату.

Вимушений прогул може бути наслідком: незаконного звільнення (наприклад, без підстав або з порушенням процедури); незаконного переведення на іншу роботу; - відсторонення від роботи без законних підстав; незаконної відмови в допуску до роботи після поновлення на посаді (постанова Верховного Суду від 17.01.2024 р. у справі № 708/447/23).

Відповідно до ч.2 ст. 235 КЗпП України, при винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу.

Враховуючи, що виплата середнього заробітку за час вимушеного прогулу за змістом статті 235 КЗпП України є похідною вимогою від поновлення на роботі, підстави для її задоволення досліджуються судом виключно у разі встановлення незаконності припинення трудових правовідносин.

Оскільки за результатами повно і всебічно з'ясованих обставин справи судом не виявлено порушень порядку звільнення позивача із посади директора Державного підприємства "Спортивний комплекс "Авангард", правові підстави для скасування наказу про звільнення №498-к/тр та поновлення ОСОБА_1 на вищевказаній посаді відсутні. З огляду на правомірність звільнення Позивача, період його відсутності на роботі після 05 грудня 2023 року не є вимушеним прогулом у розумінні закону, а тому похідна вимога про стягнення середнього заробітку за цей час задоволенню не підлягає.

Подавши свої докази, сторони реалізували своє право на доказування і одночасно виконали обов'язок із доказування, оскільки ст. 81 ЦПК закріплює правило, за яким кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Обов'язок із доказування покладається також на осіб, яким надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб, або державні чи суспільні інтереси (ст.43 ЦПК України). Тобто, процесуальними нормами встановлено як право на участь у доказуванні, так і обов'язок із доказування обставини при невизнанні них сторонами та іншими особами, які беруть участь у справі.

Інші доводи сторін, які наведені у позові, не впливають на висновок суду та не потребують детального обґрунтування, що відповідає практиці Європейського суду з прав людини.

Відповідно до вимог частини 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

При розгляді справи принципи змагальності учасників процесу та рівності між собою є основоположними. Засада рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом забезпечує гарантії доступності правосуддя та реалізації права на судовий захист, закріпленого в частині 1 статті 55 Конституції України. Ця засада є похідною від загального принципу рівності громадян перед законом, визначеного частиною 1 статті 24 Основного Закону, і стосується, зокрема, сфери судочинства.

Слід зважати, що рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом передбачає єдиний правовий режим, який забезпечує реалізацію їхніх процесуальних прав. При цьому слід зважати, що рівність учасників процесу встановлюються не обмежено в конкретному судовому процесі, а стосовно всіх суб'єктів, які звернулися до суду за захистом своїх прав. Рівність має забезпечуватися навіть в окремих непов'язаних судових провадженнях.

Європейський суд з прав людини приділяє особливу увагу дотриманню аналізованих принципів як невід'ємної складової права на справедливий суд, практичне застосування яких відбувається при дослідженні доказів та оскарженні невмотивованих рішень суду, коли влучні аргументи сторін судом просто проігноровані.

Рішенням у справі «Руїз-Матеос проти Іспанії» від 23.05.1993 р. ЄСПЛ вказав, що принцип змагальності процесу означає, що кожній стороні повинна бути надана можливість ознайомитися з усіма доказами та зауваженнями, наданими іншою стороною, а також, що вкрай важливо, відповісти на них (Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Руїз-Матеос проти Іспанії», заява №12952/87 від 23.05.1993 року).

Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною, залежно від характеру рішення (Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Руїс Торіха проти Іспанії», заява №18390/91 від 09 грудня 1994 року).

Національний суд має певну свободу розсуду щодо вибору аргументів у тій чи іншій справі та прийняття доказів на підтвердження позицій сторін, проте зобов'язаний виправдати свої дії, навівши обґрунтування своїх рішень (Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Суомінен проти Фінляндії», заява №37801/97 від 01 липня 2003 року).

З аналізу наданих позивачем доказів, обставин справи та правових норм, які підлягають застосуванню до спірних правовідносин, суд приходить до висновку, що у задоволенні позовних вимог слід відмовити у повному обсязі.

Щодо розподілу судових витрат, суд дійшов наступних висновків.

Однією з основних засад (принципів) цивільного судочинства є відшкодування судових витрат сторони, на користь якої ухвалене судові рішення (пункт 12 частини третьої статті 2 ЦПК України).

Метою впровадження цього принципу є забезпечення особі можливості ефективно захистити свої права в суді, ефективно захистити себе у разі подання до неї необґрунтованого позову, а також стимулювання сторін до досудового вирішення спору.

Відповідно до ч. 1 ст. 141 ЦПК України, судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Оскільки в задоволенні позовних вимог було відмовлено, понесені позивачем судові витрати не підлягають відшкодуванню.

На підставі Конституції України, ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ст.ст. 1, 21, 34, 43, 116 КЗпП України, керуючись ст.ст. 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 43, 49, 55, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 258, 262, 264, 265, 268, 273, 352 ЦПК України, суд -

У Х В А Л И В:

Позовну заяву ОСОБА_1 до Міністерства молоді та спорту України, Державного підприємства «Спортивний комплекс «Авангард» про скасування наказу про звільнення, поновлення на роботі та стягнення середньої заробітної плати за час вимушеного прогулу - залишити без задоволення.

Рішення може бути оскаржене до Київського апеляційного суду шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо у судовому засіданні було проголошено лише вступну і резолютивну частину судового рішення або у разі розгляду (вирішення питання)

без повідомлення (виклику) учасників справи, цей строк обчислюється з дня складання повного тексту судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Реквізити учасників справи:

ОСОБА_1 , адреса місця проживання - АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_1 ,

Міністерство молоді та спорту України, адреса місцезнаходження - м. Київ, вул. Еспланадна, буд. 42, код ЄДРПОУ 38649881,

Державне підприємство «Спортивний комплекс «Авангард», адреса місцезнаходження - м. Київ, вул. Мельникова, буд. 46, код ЄДРПОУ 39401098.

Повний текст рішення виготовлений 07 липня 2026 року.

Суддя: